

[Nathalie Lind.]

nogen betænkelighed. Jeg er opmærksom på, at Advokatrådet ikke har udtalt sig imod det.

Jeg tror, vi har brug for en afklaring her. Jeg tror også, vi har brug for ikke alene en afklaring af det sproglige, men også en afklaring af, hvilke undtagelser vi skal gøre fra den principielle ligestilling mellem forsvareren og politiet. Jeg anerkender fuldt ud, at når det drejer sig om hensynet til statens sikkerhed eller forholdet til fremmede magter, så må man acceptere, at der kan være tilfælde, hvor en forsvarer ikke kan fungere, men jeg synes, vi har brug for en meget nøje drøftelse i udvalget af, om det også i øvrigt skal være muligt, og da på hvilke betingelser, for retten at udskyde en forsvarer.

Den anden del af lovforslaget bygger jo på betænkningen om anholdelse og varetægt. Jeg mener, at det, som udvalget har haft som udgangspunkt, at man skal foretage en afvejning af på den ene side hensynet til at beskytte det enkelte individs frihed og på den anden side hensynet til en rimelig effektivitet i bekæmpelsen, er det rigtige udgangspunkt. Det, vi må diskutere i udvalget, er jo, om den udformning, lovforslaget har fået, dækker disse hensyn.

Jeg kan godt sige, at det ikke er antallet — det ved vi jo fra de oplysninger, vi har fået — af varetægtsfængslinger, der er særlig højt her i Danmark, men spørgsmålet drejer sig om udviklingen i varigheden af varetægtsfængslinger. Udvalgets forslag om, at den absolutte frist for varetægtsfængsling skal være så kort som mulig og ikke må overstige 4 uger, ser vi sympatisk på, men vi vil som sagt gerne have lejlighed til at diskutere dette og også de enkelte varetægtsbestemmelser nærmere i udvalget.

Netop på baggrund af, at jeg ikke kommer med så absolutte vurderinger af hele forslaget i dag, så vil jeg sige, at jeg tror, det er urealistisk, når ministeren taler om, at dette lovforslag skal træde i kraft den 1. oktober. Jeg tror, det er så store, afgørende og grundlæggende ændringer, der her er tale om i vores retsplejelov, at vi har brug for en meget indgribende og en meget velovervejet behandling af dette forslag i udvalget. Der oar andre spørgsmål, jeg kunne have taget frem, f. eks. spørgsmålet om varetægtsfængsleses stilling. Jeg skal ikke gå i detaljer,

men blot sige, at jeg tror, vi skal give os tid. Vi skal begynde på dette arbejde, og så skal vi også give os tid til at arbejde med det i begyndelsen af næste folketingsår. Derfor tror jeg ikke, det er realistisk med ikrafttrædelsesdagen den 1. oktober.

Formanden:

Der er lidt misforståelser om taletiden. Den vil jeg administrere liberalt.

Kjæruff-Schmidt (FP):

I justitsministerens fremsættelse siges det, at der tilsigtes en styrkelse af forsvarerens stilling under efterforskningen i straffesager og en begrænsning i antallet af varetægtsfængslinger og nedsættelse af varetægtsfængslingernes længde. Disse hensigts-erklæringer kan fremskridtspartiet tilslutte sig. Vi finder blot, at det lovforslag, justitsministeren har fremsat, på nogle punkter desværre trækker i den modsatte retning. Vi erkender, at der er forbedringer, og det er vi tilfredse med, men vi vil selvfølgelig gøre opmærksom på de indvendinger, vi har, de steder, hvor vi mener, at justitsministeren går den forkerte vej.

Om dørlukning og referatforbud skal jeg først sige, at mit parti af hensyn til de retssikkerhedsmæssige problemer principielt stiller sig meget betænkeligt over for en udvidet adgang til at anvende disse foranstaltninger.

Jeg skal dernæst sige om anholdelse, at kapitel 69 indebærer den omtalte flytning af anholdelseskompetencen fra retten til politiet. Det er, som det er sagt, kun en formalisering af den faktiske retstilstand, men derudover indebærer lovforslaget en del andet. Det gælder først og fremmest anholdelsesbetingelserne.

Mens retsplejeloven jo i den nuværende form lægger vægt på, at der er bestemte grunde til mistanke — § 771, stk. 1 — så er kravet afsvækket i lovforslagets §§ 755 og 756, der alene kræver en rimelig grund. Det er efter mit partis opfattelse en uhyre elastisk og usikker formulering, som vil gøre det vanskeligt for en domstol at statuere, at en anholdelse har været uberettiget. Vi foretrækker den nuværende formulering.

Om selve anholdelsens iværksættelse foreslår ministeren, at den ledsages af en principielt ubegrænset adgang til at gennemføre